

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA **AVARASSA**
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

Sunnuntai 7.7.2019
Päätösseurat klo 13.30
Ville Kämäräinen

Sallikaa lasten tulla tyköni.

Lauantai-iltana puristettiin parilan väliin irtolenkkiä ja paistettiin sitä hellalla, se oli herkkua. Muistan tupakeittiön tummuneen mäntyisen puolipaneelin ja punatiilisen avotakan. Murrosikää lähestyvää isovelikin komennettiin pihalta mopoilemasta lauantaisaunaan. Mummi soitti lankapuhelimeen. Kyseli tarkkaan kuulumiset ja oli haltioitunut suorituksistani ja arvosanoistani, olivatpa ne mitä tahansa. Kaikki olivat kotona ja minusta pidettiin huolta. Totta kai oli varjojakin ja sukujenkin taakkoja, joiden sirpaleet ulottuivat perheeseemme ja minuunkin vielä nykyään, mutta olin rakastettu. Minusta on pidetty huolta. Siinä on se perusta ja silmälasit, minkä läpi minä maailmaani katson. Oma kristinuskon tulkintanikin on tuota juurta. Tuntuu todella vaikealta nähdä muuta kuin armahtava Jumala.

Lapsuuden ja nuoruuden kuvani ovat toki saaneet ajastaan kultakehykset, mutta sekä omat kokemukseni että töistäni tulleet puhuvat sen puolesta. Ettei mikään ole maailmassa tärkeämpää kuin lapsi ja siitä huolehtiminen: Rakkauden osoittaminen ja huolenpito, ennaltaehkäisevästi, korjaavasti ja siltä väliltä. "Sallikaa lasten tulla tyköni", olipa sattunut mitä tahansa.

Olen saanut tehdä työtä kasvatuksen parissa ja ison osan siitä kirkossamme. Olen nähnyt päiväkerhojen ja leirien lapset täynnä intoa ja elämän voimaa. Olen kesästä toiseen kohdannut tähtisilmiiä rippikouluissa. Nuoria, joilla on hieno elämä edessä, ja jotka elävät vielä ilman kyynisyyttä. Olen kyllä nähnyt raemmankin puolen. Rippikoululaisen pettymyksen, kun isä ilmoittaa, ettei tulekaan rippijuhlaan, koska on muuta. Lastenleireillä lapsia, joiden kesän ainoat lämpimät ruuat he saavat sieltä. Huolien, murheiden ja taakkojen turruttamat huoltajat, jotka ovat ajautuneena tilanteisiin, jossa lasta laiminlyödään ja kohdellaan kaltoin. Ei ole ihme, että maailma näyttäytyy pahana, ulkopuoliset pelottavina, Jumala armottomana tai poissa olevana. Turhalta ja hävettävältä tuntuu noissa tilanteissa jankata, että kyllä se siitä. Tsemppiä vaan! Paistaa se päivä risukasaankin, kun monesti ei paista. Hyvin harva on oman onnensa seppä. Emme me saa ansiomme mukaan. Ainoa lääke on rakkauden osoittaminen ja huolenpito, ennaltaehkäisevästi, korjaavasti ja siltä väliltä. Sallikaa lasten tulla tyköni, olipa mitä vaan.

Kirkon piirissä olen kuullut puhetta, kuinka jumalanpalvelus tai joku muu hengellinen tilanne on seurakuntaelämän keskus. Ei ole. Ihminen on. Vielä tarkemmin sellainen ihminen, joka tarvitsee toisen ihmisen huolenpitoa. Kirkon yhteydessä olen tutustunut siihenkin ajatukseen, että

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA **AVARASSA**
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

hengellisyys ja Jumala löytyvät vaan omasta piiristä, oikeiden teologisten ajatelmien ja oppien kautta. Maailma taas on muuta: vierasta ja paha. Tähänkään en usko.

Piispa Kantola kiteytti jossain puheessaan ajatuksen hienosti: "Jumala ei odota, että rakastamme häntä ohi lähimmäisen." Kirkko on ihmistä varten. Se on täällä muistuttamassa avarasta armosta, elämän ainutlaatuisuudesta ja Jumalan läsnäolosta. Rohkaisemassa meitä toistemme luo. Uskon hurmahetket löytyvät monesti arjesta, kuten kiireettömistä hetkistä perheen ja ystävien kanssa, tai kun rakastavaiset saavat toisensa. Kokemuksesta, kun toinen ihminen huomaa ja pitää hyvänä. Anteeksiannosta, kun sitä ei ansaitse. Jumala on siinä läsnä. Jumala on läsnä juuri maailmassa, sen kauneudessa ja rumuudessa. Ihminen kauniina jumalan kuvana, ilman ansioita ja saavutuksia. Tämä läksy on arvaamattoman arvokas tässä mittaamisen ja arvostelun maailmassa. Sinä olet kaunis ja sinä olet pyhä. Myös silloinkin, kun elämä potkii, eikä muista ihmisistä löydy montaakaan puolustajaa. Tämän läksyn toistamista ei sovi lopettaa. Ja tämän läksyn vuoksi tunnen ylpeyttä kaikkien kohujenkin keskellä olla osa kirkkoa.

Jumalan maailma on vielä kesken. Täällä on paljon epäoikeudenmukaisuutta, ulkopuolisuutta, sairautta ja ansaitsematonta paha, johon ainoa lääke on rakkaus ja huolenpito. Mitä aikaisemmin, sitä parempi. Paljon on tehtävää ja tästä huolimatta keskeneräisenäkin, maailma on kaunis ja toivoa on. Sallikaa lasten tulla. Olipa mitä vaan.

Vielä lapsuuskuviin. Jouluaatto. Hiukan liian aikaisin päälle laitettu ja jännityksessä jo nuhjaantunut siistimpi vaatekerta. Vääntöä ja nahuamista veljen kanssa. Odotusta. Naapurin Timo, Leo, Unto tai Juhani joulupukkina. Onni radio-ohjattavasta autosta. Mummilassa käynti Opel Asconalla, jonka lämmitin ei toimi koko matkaa. Joulun sanoman välttämätöntä muistelua. Jumalan tulo ihmiseksi pienenä Jeesus-lapsena. Pieni toisten turvaa tarvitseva lapsi on pääasia. Jumalan poika. Jumalan tytär. Maailman tärkein asia. Sallikaa lasten tulla tyköäni.